

Instytut Pamięci Narodowej - Wrocław

<https://wroclaw.ipn.gov.pl/wro/publikacje/ksiazki-wroclaw/33480,Miedzyszkolny-Komitet-Oporu.html>
23.04.2024, 13:51

Międzyszkolny Komitet Oporu

Międzyszkolny Komitet Oporu, pod red. Benity Sokołowskiej-Pabjan, Marka Drozda, Waldemara Karasia, Warszawa 2010, 120 s.

Bogato ilustrowany album poświęcony założonej w latach osiemdziesiątych we Wrocławiu podziemnej organizacji młodzieżowej Międzyszkolny Komitet Oporu. Do albumu została dołączona płyta zawierająca skany pism „Szkoła podziemna” i „Szkoła”.

Międzyszkolny Komitet Oporu, tak mi się wydaje, opiera się na zasadzie, że młodzieży szkolnej nie wystarczy rola przybudówki. Uczniowie zdecydowali się kolportować bibułę „Solidarności” i bawić się na happeningach, ale chcieli też odczuć, że opór przyniesie im coś konkretnego, od zaraz. Choćby poczucie, że nie jest się samym ze swoją postawą polityczną. Że można coś zmienić w szkole, a przynajmniej dać dyrektorowi do zrozumienia, że nie wolno traktować uczniów jak bydło. No i wreszcie pokazać dorosłej opozycji (bardzo lubię to określenie, jednocześnie pełne szacunku, ale i lekko ironiczne), że uczniowie też się liczą.

Padraic Kenney (profesor historii na Indiana University, USA)

Pod koniec 1984 r. z inicjatywy uczniów Zespołu Szkół Mechaniczno-Elektrycznych oraz I i II LO we Wrocławiu, uczniowie ponad dwudziestu wrocławskich szkół zamówili w kościele p.w. św. Klemensa Dworzaka przy alei Pracy mszę świętą w intencji uczniów i nauczycieli szkół średnich Wrocławia. Skala udziału młodzieży w nabożeństwie zaskoczyła inicjatorów akcji – 20 stycznia 1985 r. do kościoła przybyło ok. 2 tys. osób, a uroczysta msza święta trwała prawie trzy godziny. Postanowili nie marnować takiego potencjału i założyć młodzieżową organizację uczniowską, opozycyjną wobec komunistycznego systemu władzy. Nazwę – Międzyszkolny Komitet Oporu (MKO) wymyślił Robert Prus („Długi”). W grupie założycieli, oprócz niego, byli: Rafał Kosmański („Albert”, później „Żółty”), Robert Butwicki („Bucior”), Grzegorz Kondracki („Rudy”), Ryszard Sobolewski („Diabeł”, a jak się później okazało – tajny współpracownik (TW) Służby Bezpieczeństwa (SB) „Truskawka” (...)) i Wojciech Śliwiński („Cezary”). Szybko przystąpili do wydawania własnego pisma – pierwszy numer „Szkoły Podziemnej”, której tytuł wymyślił Rafał Kosmański, ukazał się 28 marca 1985 r.

Fragment rozdziału „Do sierpnia 1986 r.”

